

Anticariat

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mi-e sufletul un anticariat,
Nimicuri poți lua pe câțiva lei,
De preț e-un vis ce supralicitat
A fost adjudecat unei femei

Cu ochii mari și zâmbet de copil,
O știi și tu, măcar ți-o amintești...
Ai strâns în brațe trupul ei fragil
Și-n părul negru-i împleteai povești.

E încă-aici, tăcută printre cărți,
Reface-n minte zilnic un traseu,
Inima ei nu recunoaște hărți
Urmează-un vis... Doar tu ești visul meu!

- Aleg din vechiul raft un manuscris
Legat cu fir de aur, delicat,
Povestea fermecat-a unui vis
Uitată-aici, în anticariat

Și regăsesc prin slove argintii
Atâtea amintiri, ca un balsam,
În suflet le păstrez, și-aș vrea să știi
Că doar pe tine astăzi te mai am.

Te-am căutat prin cărți sperând să treci
Prin viața mea, erai atât de-aproape,
Pe raftul nins al unei biblioteci
Și-n basmul care-mi înflorea sub pleoape.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015